

Samling af Afgørelser

Sag C-277/16

**Polkomtel sp. z o.o.
mod
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy)

»Præjudiciel forelæggelse – fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – direktiv 2002/21/EF – artikel 8 og 16 – direktiv 2002/19/EF – artikel 8 og 13 – udbyder, der anses for at have en stærk markedspostion – priskontrol – forpligtelser, der pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder – forpligtelse til omkostningsbaserede priser – priser fastsat under den berørte udbyders omkostninger til udbud af termineringstjenester på mobilnet – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 16 – frihed til at oprette og drive egen virksomhed – proportionalitet præjudiciel forelæggelse«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. december 2017

1. *Tilnærmelse af lovgivningerne – telekommunikation – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – rammebestemmelser – direktiv 2002/19 – de nationale tilsynsmyndigheders priskontrol – beføjelse til at pålægge en udbyder, der har en stærk markedspostion, at fastsætte omkostningsbaserede priser – pålæggelse af en pligt til at fastsætte priser til et niveau, der er lavere end niveauet for de afholdte omkostninger – lovlighed – betingelser*

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19, art. 8, stk. 4, og art. 13)

2. *Tilnærmelse af lovgivningerne – telekommunikation – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – rammebestemmelser – direktiv 2002/19 og 2002/21 – de nationale tilsynsmyndigheders priskontrol – beføjelse til at pålægge en udbyder, der har en stærk markedspostion, at fastsætte omkostningsbaserede priser – pålæggelse af en pligt til årligt at ajourføre sine priser og lade dem undergive en regelmæssig kontrol – lovlighed – betingelser*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 16 og art. 52, stk. 1; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19, art. 8, stk. 4, og art. 13, stk. 3, og direktiv 2002/21, art. 8).

3. *Tilnærmelse af lovgivningerne – telekommunikation – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – rammebestemmelser – direktiv 2002/19 – de nationale tilsynsmyndigheders priskontrol – beføjelse til at pålægge en udbyder, der har en stærk markedspostion, at fastsætte omkostningsbaserede priser – mulighed for at kræve en tilpasning af priserne, inden eller efter udbyderens anvendelse af priserne (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19, art. 13, stk. 1 og 3)*

1. Artikel 8, stk. 4, og artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) skal fortolkes således, at når en udbyder, der anses for at have en stærk markedsposition på et bestemt marked, af de nationale tilsynsmyndigheder pålægges forpligtelser vedrørende omkostningsbaserede priser for at fremme effektiviteten og skabe holdbar konkurrence, har myndighederne beføjelse til at fastsætte prisen for de tjenesteydelser, der er omfattet af denne forpligtelse, på et niveau, der er lavere end de omkostninger, som udbyderen har afholdt i forbindelse med tjenesteydelserne, såfremt disse omkostninger er større end en effektiv udbyders omkostninger, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

Det følger heraf, at de nationale tilsynsmyndigheder efter at have foretaget en kontrol af, om den berørte udbyder har overholdt sin forpligtelse vedrørende omkostningsbaserede priser, og besluttet, at det er nødvendigt at kræve en tilpasning af disse priser, kan pålægge denne udbyder at fastsætte priserne på et niveau, der er lavere end udbyderens omkostninger, såfremt disse omkostninger overstiger en effektiv udbyders omkostninger, hvorved disse sidstnævnte skal omfatte en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital.

(jf. præmis 39 og 40 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 8, stk. 4, og artikel 13, stk. 3, i direktiv 2002/19, sammenholdt med artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en national tilsynsmyndighed har beføjelse til at pålægge en udbyder, der anses for at have en stærk markedsposition på et bestemt marked, og som er forpligtet til at fastsætte omkostningsbaserede priser, at fastsætte sine priser årligt ud fra de seneste omkostningsdata og forelægge dem samt de oplysninger, der begrundes dem, forud for anvendelsen af priserne for de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på kontrol, forudsat at sådanne forpligtelser tager udgangspunkt i det konkrete problem, er forholdsmæssige og begrundede i lyset af de målsætninger, der er fastlagt i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

Muligheden for den nationale tilsynsmyndighed for at kræve, at en udbyder årligt ajourfører sine takster og lader dem undergive en regelmæssig kontrol, udgør et indgreb i udøvelsen af den rettighed, der er sikret ved chartrets artikel 16. Den skal derfor i henhold til chartrets artikel 52, stk. 1, være fastlagt i lovgivningen, respektere det væsentligste indhold af den rettighed, der er sikret ved denne artikel 16, og under iagttagelse af proportionalitetsprincippet være nødvendig og faktisk svare til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder (jf. i denne retning dom af 22.1.2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, præmis 46-48, og af 21.12.2016, AGET Iraklis, C-201/15, EU:C:2016:972, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis). Det tilkommer således den nationale ret at efterprøve, om forpligtelsen til årligt at tilpasse priserne er i overensstemmelse med det krav om forholdsmæssighed, der er omhandlet i adgangsdirektivets artikel 8, stk. 4, for så vidt som denne forpligtelse er nødvendig for at nå de mål af almen interesse, som er nævnt i den foregående præmis.

(jf. præmis 51, 53 og 55 samt domskonkl. 2)

3. Artikel 13, stk. 3, i direktiv 2002/19 skal fortolkes således, at når en udbyder pålægges en forpligtelse vedrørende omkostningsbaserede priser i henhold til direktivets artikel 13, stk. 1, kan denne udbyder pålægges en forpligtelse til at tilpasse sine priser, inden eller efter den pågældende udbyder er begyndt at anvende priserne.

(jf. præmis 63 og domskonkl. 3)